Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5ον. **Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1898** **Ἔτος 20ον.— Ἀριθ. 48**

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 369)

Ἔπρεπε νὰ κατέλθωμεν εἰς τὴν ἀκτήν, νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν ὀγκόπαγον, νὰ μετακομίσωμεν τὰς σκηνὰς καὶ τὰ τρόφιμα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, νὰ λάβωμεν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν διαχείμασιν, τὴν ὁποίαν θὰ μας ἐπέβαλλον αἱ περιστάσεις. . .

Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπω, ὅτι τὸ ἔδαφος δὲν ἔφερεν οὐδὲν ἴχνος ἀνθρωπίνου ποδός, οὐδὲν λείψανον κατοικίας, οὐδὲν τεκμήριον διαμονῆς ἀνθρώπων. Βεβαίως οὔτε οἱ ναυαγοὶ τῆς Ἰάνας, οὔτε ἄλλος κανεὶς εἶχε πατήσῃ ποτὲ τὴν ἔρημον αὐτὴν γῆν τοῦ πόλου, «τὴν ἀνεξερεύνητον χώραν» ὅπως τὴν ὀνομάζουν νεώτεροί τινες γεωγράφοι. Ἦτο φανερόν! Ὁ Δίρκ Πέτερς βεβαίως δὲν θὰ εὕρισκεν ἐδῶ τὰ ἴχνη τοῦ Ἀρθούρου Πύμ!

Τοῦτο ἀπεδείκνυεν ἐπίσης καὶ ἡ ἔκτακτος ἀταραξία τῶν μόνων ἐμψύχων ὄντων, τὰ ὁποῖα ἔζων εἰς τὴν χώραν ἐκείνην. Ἡ παρουσία μας δὲν τα ἐξεφόβιζεν· οὔτε αἱ φῶκαι, οὔτε οἱ θαλάσσιοι ἐλέφαντες ἐβυθίζοντο ὑπὸ τὸ ὕδωρ· οἱ λάροι καὶ οἱ φαλακροκόκαρες δὲν ἐπέτων μακράν μας· οἱ δὲ λιπαρόχηνες ἐξηκολούθουν νὰ μένουν ἀκίνητοι εἰς τὴν γραμμήν, ἐκλαμβάνοντες ἴσως ἡμᾶς ὡς πτηνὰ ἄλλου εἴδους. Βεβαίως ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἔβλεπον ἀνθρώπους!

Ὅταν ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν ἀκτήν, ὁ ναύκληρος ἀνεκάλυψε μὲ μεγάλην του χαρὰν πολλὰ εὐρύχωρα σπήλαια, ἐντὸς τῶν γρανιτίνων βράχων, ἱκανὰ νὰ μας χρησιμεύσουν ἄλλα μὲν ὡς κατοικία, ἄλλα δὲ ὡς ἀποθήκη. Οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν θὰ ἐλαμβάναμεν κατόπι, πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἴχαμεν νὰ πράξωμεν ἄλλο τι καλλίτερον, παρὰ νὰ ἐναποθηκεύσωμεν ἀσφαλῶς τὸ φορτίον τοῦ Ἀλβράνου καὶ νὰ προβῶμεν εἰς πρόχειρον ἐγκατάστασιν.

Διὰ τῶν κλιτύων τοῦ ὀγκοπάγου ἐπανήλθομεν εἰς τὸ ὀροπέδιον, καὶ ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ συνεκάλεσε τοὺς ἄνδρας του εἰς συνάθροισιν. Οὐδεὶς ἔλειψεν, εἰμὴ μόνον ὁ Δίρκ Πέτερς, ὁ ὁποῖος εἶχε διακόψῃ ὁριστικῶς πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ πληρώματος. Ὁ πλοίαρχος ἔλαβε τότε τὸν λόγον καὶ ἐξέθεσε τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μετὰ πάσης ἀκριβείας ἀλλὰ καὶ μετὰ θάρρους. Ἐν πρώτοις ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης, ἥτις ἐπεβάλλετο, νὰ μετακομισθῇ ἀμέσως τὸ φορτίον εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀσφαλισθῇ εἰς ἓν τῶν σπηλαίων τῆς ἀκτῆς. Ὡς πρὸς τὴν διατροφήν, διεβεβαίωσεν ὅτι τὰ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα εἴχαμεν, θὰ ἦσαν ἀρκετὰ δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, ὅσον μακρός, ὅσον δριμὺς καὶ ἂν ἦτο. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς καυσίμου ὕλης, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἄνθραξ δὲν θὰ μας ἔλειπεν, ἤρκει μόνον νὰ μὴ τὸν κατασπαταλήσωμεν,—καὶ ἦτο εὔκολον τοῦτο, διότι ὑπὸ τὸν τάπητα τῆς χιόνος καὶ τὸ κάλυμμα τῶν πάγων, οἱ διαχειμάζοντες ὀψηφοῦν καὶ τὰ μεγαλήτερα ψύχη τῆς πολικῆς ζώνης.

«Ὅλοι ἐφαίνοντο πειθαρχικοὶ καὶ ἀνέπτυσσον ζῆλον ἀξιέπαινον.» (Σελ 378, στήλ. β'.)

Ἔμενεν ἀκόμη ἓν ζήτημα δυσεπίλυτον καὶ ἀκανθῶδες, — τοῦτο δὲ ἀνεκινήθη ὑπὸ τοῦ ὑπονυκλήρου. Ἐπρόκειτο νὰ ποφασισθῇ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ λέμβος, ἡ μόνη τὴν ὁποίαν εἴχαμεν εἰς τὴν διάθεσίν μας. Ἔπρεπε νὰ τὴν κρατήσωμεν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διαχειμάσεως ἢ νὰ τὴν μεταχειρισθῶμεν πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὸ παγόφραγμα; — Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ δὲν ἠθέλησε νὰ ποφανθῇ. Ἐζήτησε μόνον νὰ ἀναβληθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας. Ὁπωσδήποτε, εἶπε, δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἡ λέμβος μόνον δέκα ἢ δώδεκα ἄνδρας ἠμποροῦσε νὰ περιλάβῃ. Ἑπομένως πρῶτα ἔπρεπε νὰ ἐργασθοῦν ὅλοι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔμενον, ἂν ἀπεφασίζετο ἡ ἀναχώρησις τῆς λέμβου, ὅτε καὶ θὰ ὡρίζοντο διὰ κλήρου οἱ ἐπιβάται της. Συγχρόνως ὁ πλοίαρχος ἐδήλωσεν, ὅτι οὔτε ὁ Τζὲμ Βέστ, οὔτε ὁ ναύκληρος, οὔτε ἐγώ, οὔτε αὐτός, εἴχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐξαιρεθῶμεν τῆς κληρώσεως, ἀλλ' ὅτι ὅλοι θὰ ὑπετασσόμεθα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς τύχης. Προσέθεσε δέ, ὅτι ὅσοι

θὰ ηὐνοοῦντο ὑπ' αὐτῆς καὶ θὰνεχώρουν, δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονήσουν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους θἄφιναν εἰς τοὺς πάγους τοῦ πόλου, καὶ ὅτι τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν ὤφειλον νὰ στείλουν ἓν πλοῖον πρὸς παραλαβὴν τῶν συντρόφων των.

Ὅλα αὐτὰ ἐλέχθησαν μὲ πολλὴν ἡρεμίαν καὶ σταθερότητα. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ εὕρισκε πάντοτε τὸν τόνον, ὁ ὁποῖος ἥρμοζεν εἰς τὴν περίστασιν. Διὰ τοῦτο καὶ κανεὶς δὲν τον διέκοψε — οὔτε ὁ Χῆρνε αὐτός, — κανεὶς δὲν ἔφερεν ἀντίρρησιν. Ἄλλως τε τί ἠδύνατό τις νὰ ἀντείπῃ ;

Ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως, οἱ ἄνδρες ὅλοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ ὀροπέδιον, ἐδείπνησαν καὶ κατεκλίθησαν, διὰ τελευταίαν φορὰν ὑπὸ τὰς σκηνάς. Μόνον ὁ Δίρκ Πέτερς δὲν ἐφάνη πάλιν.

Τὴν ἑπομένην—7 Φεβρουαρίου,—ἤρχισε μετὰ θάρρους ἡ ἐργασία. Ὁ καιρὸς ἦτο ὡραῖος, ὁ ἄνεμος ἀσθενής, ὁ οὐρανὸς ἐλαφρῶς ὀμιχλώδης καὶ ἡ θερμοκρασία μᾶλλον ἠπία (7ο 78' Κελσ. ἄνω τοῦ μηδενός.)

Ἐν πρώτοις κατεβιβάσθη ἡ λέμβος μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις, μέχρι τοῦ ὀγκοπάγου. Ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες τὴν ἔσυραν εἰς τὴν ξηράν, ὅπου ἀπετέθη εἰς ἀπρόσβλητον μέρος, ἐπὶ τῆς ἀμμώδους παραλίας.

Ὁ ναύκληρος κατόπιν ἐφρόντισε περὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ φορτίου καὶ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Ἀ λ β ρ ά ν ο υ, τροφίμων, σκευῶν, ἐπίπλων, κλινῶν, ὑφασμάτων, σχοινίων, ἐνδυμάτων, ὀργάνων καὶ ἐργαλείων. Μετ' ὀλίγον ὅλα αὐτὰ εὑρίσκοντο ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ὅθεν θὰ μετεφέροντο ἐντὸς τοῦ σπηλαίου. Εἶχα βοηθήσῃ κ' ἐγὼ εἰς τὴν ἐπείγουσαν ταύτην ἐργασίαν, ὅπως ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος. Καὶ αὐτὸς ὁ Δίρκ Πέτερς ἐφανερώθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐβοήθησεν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν εἰς κανένα... Ἄρά γε εἶχε παραιτηθῆ τῆς ἐλπίδος νὰ ἐπανεύρῃ τὸν Ἀρθοῦρον Πύμ, ἢ ὄχι ; Κ' ἐγὼ δὲν ἤξευρα τί νὰ ὑποθέσω. . .

Ἡ 8, 9 καὶ 10 Φεβρουαρίου παρῆλθον μὲ τὰς ἐργασίας τῆς ἐγκαταστάσεως, ἡ ὁποία ἐτελείωσε τὸ ἀπόγευμα τῆς τελευταίας ἡμέρας. Τὸ φορτίον ἐτοποθετήθη ἐντὸς εὐρυχώρου σπηλαίου, ὅπου εἰσήρχετό τις διὰ στενῆς εἰσόδου, καὶ τὸ ὁποῖον συνώρευε μὲ τὸ ἄλλο, ὅπου θὰ διεμέναμεν ἡμεῖς. Εἰς αὐτό, κατὰ συμβουλὴν τοῦ ναυκλήρου, ὁ Ἐνδικόττος ἔστησε τὸ μαγειρεῖόν του· οὕτω θὰ ἐχρησιμοποιοῦμεν διττῶς τὸ πῦρ τῆς ἑστίας, ἡ ὁποία θὰ ἔψηνε τὰ φαγητά, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐθέρμαινε συγχρόνως τὸ σπήλαιον, κατὰ τὰς μακρὰς ἡμέρας ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν μακρὰν νύκτα τοῦ πολικοῦ χειμῶνος !

Ἤδη, ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς 8 Φεβρουαρίου, εἴχαμεν ἐγκαθιδρυθῆ εἰς τὸ σπήλαιον τοῦτο μὲ τὰ στεγνὰ τοιχώματα καὶ μὲ τὸν ἐκ λεκτῆς ἄμμου τάκητά του. Ἐρωτίζετο ἀρκούντως διὰ τῆς ὀπῆς, διὰ τῆς ὁποίας εἰσηρχόμεθα· ἡ θέσις του ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἦτο τοιαύτη, ὥστε τὸ ἐπροφύλαττε κατὰ τῶν φοβερῶν καταιγίδων καὶ τῶν χιονοστροβίλων τοῦ πολικοῦ χειμῶνος, ἦτο δὲ εὐρυχωρότερον ἀπὸ τὰ ὑπόστεγα καὶ τοὺς θαλάμους τῆς γολέττας, ὥστε, ἐκτὸς τῶν κλινῶν, ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπίπλα καὶ σκεύη, χρήσιμα διὰ τὴν πολύμηνον διαχείμασιν.

Ἐφσον κατεγίνοντο εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ταύτην, οὐδὲν τὸ ὕποπτον παρετήρησα εἰς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Χῆρνε καὶ τῶν ὀπαδῶν του. Ὅλοι ἐφαίνοντο πειθαρχικοὶ καὶ ἀνέπτυσσον ζῆλον ἀξιέπαινον. Ὁπωσδήποτε ὁ μιγὰς ἐφρούρει καὶ τώρα τὴν λέμβον, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ, διατάξας σύναξιν, ἐδήλωσεν εἰς τὸ πλήρωμα ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναχωρήσεως θὰ συνεζητεῖτο τὴν ἑπομένην, προσέθεσε δὲ ὅτι ἂν ἐλύετο ὁριστικῶς, ἡ κλήρωσις τῶν ἐπιβατῶν τῆς λέμβου θὰ ἐνηργεῖτο ἀμέσως.

Οὐδεμία ἀντίρρησις ἠκούσθη. Ὅλοι ἐφαίνοντο σύμφωνοι.

Ἦτο ἀργά. Ἡμίφως ἐπεκράτει ἔξω, διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ ἥλιος εὑρίσκετο κάτω-κάτω εἰς τὸν ὁρίζοντα, ὑπὸ τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον θὰ ἐξηφανίζετο. Εἶχα πέσῃ εἰς τὴν κλίνην μου ἐνδεδυμένος καὶ ἐκοιμώμην ἀπὸ πολλῆς ὥρας, ὅταν ἀφυπνίσθην ὑπὸ κραυγῶν, ἀκουομένων ἐκεῖ πλησίον.

Ἠγέρθην εὐθὺς καὶ ἐξώρμησα ἐκ τοῦ σπηλαίου, συγχρόνως μὲ τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν ὑποπλοίαρχον, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης εἶχον ἀφυπνισθῆ.

«Ἡ βάρκα !.. ἡ βάρκα !..» ἀνέκραξεν αἴφνης ὁ Τζὲμ Βέστ.

Ἡ λέμβος δὲν εὑρίσκετο πλέον εἰς τὴν θέσιν της, εἰς τὸ μέρος ὅπου τὴν ἐφύλαττεν ὁ Δίρκ Πέτερς.

Τρεῖς ἄνδρες τὴν εἶχαν ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπεβιβάσθησαν αὐτῆς, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐπεβίβασαν ἀρκετὰ βαρέλια καὶ κιβώτια, ἐνῷ δέκα ἄλλοι προσεπάθουν νὰ καταβάλουν τὸν μιγάδα.

Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ Χῆρνε καὶ ὁ Μαρτῖνος Χόλτ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφαίνετο πρόθυμος νὰ παρέμβῃ. . . Καὶ ὅμως οἱ ἄθλιοι ἐκεῖνοι ἤθελον νὰ καταλάβουν τὴν λέμβον καὶ νὰ φύγουν, νὰ μας ἐγκαταλείψουν !.. Εἶχον ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ μιγάδος, καὶ βεβαίως θὰ τον ἐφόνευον, ἂν ἐκεῖνος δὲν ἠμύνετο ὑπερανθρώπως.

Ὁ Λὰν Γκὺ καὶ ὁ Τζὲμ Βὲστ ἐπέστρεψαν ἀμέσως εἰς τὸ σπήλαιον διὰ νὰ λάβουν τὰ ὅπλα των. Ἤμην ἕτοιμος νὰ τους ἀκολουθήσω, ὅταν αἱ λέξεις αὐταὶ μ' ἐκάρφωσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους :

— Ἄφησέ τον κ' ἔλα μαζί μας !.. Ἄφησέ τον, σοῦ λέγω ! Εἶνε ὁ φονεὺς τοῦ ἀδελφοῦ σου Νέδ !

Τὰς λέξεις ταύτας ἐπρόφερεν ὁ Χῆρνε, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Μαρτῖνον Χόλτ, ὁ ὁποῖος ἐπλησίαζεν ἤδη νὰ βοηθήσῃ τὸν μιγάδα, κινδυνεύοντα νὰ καταβληθῆ ὡς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπάλων.

— Ὁ φονεὺς τοῦ ἀδελφοῦ μου ! . . ἀνέκραξεν ὁ Μαρτῖνος Χόλτ, ὀπισθοχωρῶν μετὰ φρίκης.

— Ὁ ἀδελφός σου ἐσκοτώθηκε μέσα 'στὸν Κ ρ ά μ π ο !

— Καί τον ἐσκότωσε ὁ Δίρκ Πέτερς ;

— Ναί, αὐτός ! τὸν ἐσκότωσε καὶ τον ἔφαγε ... τὸν ἔφαγε ... τὸν ἔφαγε . . ! ἐπανελάμβανεν ὁ Χῆρνε οὐρλιάζων μᾶλλον ἢ ὁμιλῶν.

Καὶ εἰς ἓν νεῦμά του, δύο τῶν στασιαστῶν ἥρπασαν τὸν Μαρτῖνον Χόλτ καὶ τον μετέφεραν εἰς τὴν λέμβον, ἕτοιμον νὰ ἐκπλεύσῃ. Κατόπι του ἔτρεξε νὰ ἐπιβιβασθῆ ὁ Χῆρνε μὲ ὅλους τοὺς ὀπαδούς του.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Δίρκ Πέτερς ἀνηγέρθη, ἐφώρμησε πάλιν κατὰ τοῦ ὁμίλου, καὶ ἁρπάσας ἕνα τῶν στασιαστῶν, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν λέμβον, τὸν ἐσήκωσεν ὑψηλά, τὸν ἐτίναξε, καὶ τον ἔσπασε τὸ κεφάλι ἐπάνω εἰς ἕνα βράχον.

Τότε ἀντήχησε πυροβολισμός. Ὁ μιγὰς πληγωθεὶς εἰς τὸν ὦμον ἀπὸ τὸ πιστόλιον τοῦ Χῆρνε, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς ἀκτῆς, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ λέμβος ἀπέπλεεν. . .

Ὅταν κατέφθασαν ὁ Λὰν Γκὺ καὶ Τζὲμ Βέστ,—ὅλη αὐτὴ ἡ σκηνὴ μόλις διήρκεσε τεσσαράκοντα δευτερόλεπτα, — ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ ναυκλήρου, τοῦ Χάρδη, τοῦ Φράνση καὶ τοῦ Στέρν, ἡ λέμβος, τὴν ὁποίαν παρέσυρε τὸ ταχὺ ρεῦμα τῆς ἀμπώτιδος, εὑρίσκετο ἤδη μακράν. Ὁ Τζὲμ Βὲστ ἐσκόπευσε καὶ ἐκυροβόλησεν, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἡτοιμάζετο νὰ πυροβολήσῃ καὶ ὁ πλοίαρχος ὅταν ἡ λέμβος ἔκαμψε τὴν ἄκραν τοῦ ὀγκοπάγου καὶ ἐξηφανίσθη ὀπισθέν του.

Ἐσπεύσαμεν νὰ τοποθετηθῶμεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ἀκρωτηρίου, ὅθεν βεβαίως θὰ διήρχοντο οἱ κακοῦργοι, πρὶν διευθυνθοῦν πρὸς βορρᾶν. Ἂν τὸ ρεῦμα τοὺς ἐπλησίαζε πολύ, ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ φονεύσωμεν ἢ νὰ πληγώσωμεν τὸν Χῆρνε, καὶ ἴσως τότε οἱ ὀπαδοί του θἀπεφάσιζαν νὰ ἐπιστρέψουν. . .

Παρῆλθεν ἓν τέταρτον τῆς ὥρας. Ἡ λέμβος ἐφάνη καὶ πάλιν .... ἀλλ' εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὥστε τὰ ὅπλα μας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ την φθάσουν !

Ἤδη ὁ Χῆρνε εἶχεν ἀναπετάσῃ τὸ ἱστίον, καὶ ὠθουμένη ὑπὸ τοῦ ρεύματος συγχρόνως καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἡ λέμβος ἀπεμακρύνετο ταχεῖα. Καὶ μετ' ὀλίγον δὲν ἐφαίνετο παρὰ ἓν στίγμα λευκόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐξαφανισθῆ.

[Ἕπεται συνέχεια]

Γρ. Ξενοπουλος

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ

ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 365)

— Ἀλήθεια, κύριε ; ἠρώτησεν ἡ Μηλιὰ τὸν κύριόν της.

— Μὴ φοβεῖσαι, σοῦ εἶπα ! Σοῦ δίδω τὸν λόγον μου ὅτι θὰ γυρίσωμεν μαζὶ εἰς τὴν Λάνδην. Αὐτὴ ἡ Μέγαιρα δὲν ἔχει κάμμίαν ἐξουσίαν. . .

— Θά το ἰδοῦμε !

Ἐπεριπάτησαν ὡς μισὴν ὥραν καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον.

Ὁ κ. Γαζῆς ἐπροχώρησε χωρὶς δισταγμὸν εἰς ἕνα σπίτι, μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἄνοιξε τὴν θύραν καὶ ἐμβῆκεν εἰς ἕνα μεγάλο δωμάτιον, ὅπου ἕνας κύριος γηραιὸς ἐκάθητο καὶ ἐδιάβαζε τὴν «Ἐφημερίδα.»

— Πῶς ! σεῖς ἐδῶ, κύριε Γαζῆ ; εἶπεν· ὁ ἀνεψιός μου θὰ λυπηθῆ πολὺ ποῦ δὲν εἶνε ἐδῶ νὰ σας ὑποδεχθῆ. . . Ἀλλὰ τί τρέχει ;

Ἡ κάπηλος, ἡ ὁποία δυσηρεστήθη πολύ, βλέπουσα ὅτι ὁ κ. δήμαρχος ἐγνώριζε τοὺς ξένους, ἀπεκρίθη μὲ ζωηρότητα :

— Εἶνε αὐτοὶ ποῦ ἔκλεψαν τὰ παιδιὰ τοῦ Δερρῆ, καθὼς ξέρετε, κύριε δήμαρχε· τὰ παιδιὰ πού τα εἴχαμε γιὰ χαμένα κ' ἐνομίζαμε πῶς ἐπνίγησαν. . . Ὁ θεὸς τους, ποῦ ἔχει δικαίωμα, θέλει νὰ τα πάρῃ.

— Τὰ παιδιὰ εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Δούμανη ἀπ' ἐδῶ, προέδρου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ! εἶπεν ὁ κ. Γαζῆς.

— Λοιπὸν τί ἀνακατεύεσθε σεῖς, κυρία Λαντρίκη ; εἶπεν ὁ δήμαρχος πρὸς τὴν κάπηλον. Δὲν εἶνε δική σας δουλειά !

— Ἀλλά, κύριε δήμαρχε. . .

— Σιωπή ! ὁ κ. Γαζῆς-Κεδράκης, ὁ φίλος τοῦ ἀνεψιοῦ μου, γνωρίζει τὸν προστάτην τῶν παιδιῶν· ἂς μείνουν λοιπὸν μαζί του. Πάρετε τὰ παιδιά, κύριε. Σᾶς παρακαλῶ μόνον νὰ μας πληροφορῆτε περὶ αὐτῶν κάθε χρόνον, διὰ νὰ ξεύρωμεν τί γίνονται. Πηγαίνετε, κυρία Λαντρίκη, δὲν σας χρειαζόμεθα πειά.

— Μὰ ὁ θεῖος τῶν παιδιῶν, κύριε δήμαρχε. . .

— Φθάνει, εἶπα ! Σεῖς νὰ προσέχετε μόνον νὰ μὴ δίδετε ξύγκικο τὸ κρέας καὶ τὸ ψωμὶ 'στοὺς πελάτας σας, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἐδῶ κάθε μέρα καὶ μου παραπονοῦνται !

Ἡ κάπηλος ἀπῆλθε ἐντροπιασμένη, χωρὶς νὰ προφέρῃ ἄλλην λέξιν.

— Καὶ διατί ἤλθατε ἐδῶ, κύριοι ; ἠρώτησεν ὁ δήμαρχος.

— Διὰ νὰ ἰδοῦμεν τὸν ὡραῖόν σας τόπον, ἀπήντησεν ὁ κ. Δούμανης· ταξειδεύομεν χάριν διασκεδάσεως· ἡ ἄμαξά μου μᾶς περιμένει.

Ὁ καλὸς Δήμαρχος ἐπέμεινε νὰ τους κρατήσῃ νὰ γευματίσουν μαζί· ἀλλὰ μὲ πολλὴν εὐγένειαν οἱ ταξειδιῶται ἠρνήθησαν, καὶ ἀφ' οὗ ἀντήλλαξαν πολλὰς χειραψίας καὶ φιλοφρονήματα, ἐχωρίσθησαν.

— Εἶχεν ἀνατείλῃ ἕνα φεγγάρι λαμπρόν, καὶ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα ποῦ ἀπεμακρύνετο ὁλονὲν μὲ ταχύτητα.

— Μηλιά, μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ ὥρα πλησιάζει, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης καθ' ὁδόν. Ἀλλ' ἡ μικρὰ δὲν ἀπεκρίθη, ἀφῃρημένη, βυθισμένη εἰς σκέψεις.

— Κ ε δ ρ ά κ η ς, ἔλεγε μὲ τὸν νοῦν της, Κ ε δ ρ ά κ η ς ... ἔτσι ὠνομάζετο ὁ ἀξιωματικὸς ποῦ εἶχε σώσῃ ὁ πατέρας μου . . . τὸ θυμοῦμαι πολὺ καλά. . .

— Σὲ πόσην ὥραν θὰ μπορέσουμε νὰ ἐμβοῦμε εἰς τὸν Βράχον ; ἠρώτησε πάλιν ὁ κ. Δούμανης. Λέγε λοιπόν, Μηλιά !

— Σ' ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας ἡ θάλασσα θὰ ἔχῃ φύγῃ ἀπὸ τὸν Βράχο !

— Ἐμπρὸς λοιπόν ! γρήγορα !

Ἐπεριπάτησαν ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ἔφθασαν ἀπέναντι τοῦ Μεγάλου Βράχου, τοῦ ὁποίου ἡ γιγαντιαία σκιὰ ἀπέκρυπτε τὸν ὁρίζοντα. Καθὼς ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἕνα μέρος πολὺ σκοτεινόν,

— Ἐδῶ εἶνε ! εἶπεν ὁ Γιαννάκης εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Ζοζοῦ.

Ὁ μαῦρος ἐστάθη καὶ ἐπανέλαβε πρὸς τὸν κ. Δούμανην.

— Κύριε, ἐδῶ εἶνε !

— Ἀλήθεια, Μηλιά ; ἠρώτησεν ὁ κ. Δούμανης.

— Μάλιστα, κύριε.

— Ἔ, τί περιμένεις λοιπόν ;

— Χρειάζονται ἡ ἀξίνες, ἀπεκρίθη ὁ Γιαννάκης.

— Τρέχω νὰ της φέρω, εἶπεν ὁ Ζοζός. Καὶ ἔφυγε ταχύ.

— Μηλιά, δεῖξε μας ἀκριβῶς τὸ μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἡ τρύπα.

— Ἐδῶ εἶνε ... δηλαδὴ κάπου ἐδῶ . . . Εἶνε πολὺς κοιρὸς ποῦ ἔχω νὰ ἔλθω καὶ δὲν εἶμαι βεβαία διὰ τίποτε... Ἔπειτα ἀπόψε . . . κ' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω τί ἔχω . . . ἔτσι μὲ κάμνει πάντα νὰ τρέμω ἐκείνη ἡ κακὴ γυναῖκα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔφθασεν ὁ Ζοζὸς μὲ τὰς δύο ἀξίνας. Ἐκράτησεν ἐκεῖνος τὴν μίαν, ἐνῷ ὁ κ. Γαζῆς ἐπῆρε τὴν ἄλλην.

— Ποῦ πρέπει νὰ σκάψουμε, Μηλιά ; ἠρώτησεν ὁ κ. Γαζῆς.

— Ἐμπρός σας, κύριε, καὶ βλέπουμε.

— Ἐδῶ εἶνε ! ἐδῶ ποῦ κλωτσῶ ! εἶπεν ὁ Γιαννάκης. Τὸ θυμοῦμαι πολὺ καλὰ ἐγώ !

Πραγματικῶς, μόλις οἱ δύο ἄνδρες ἔσκαψαν ὀλίγον καὶ ἐσήκωσαν ἀπὸ ἐκεῖ τὴν ἄμμον, ἐφάνη ἀμέσως ἡ τρύπα, ἡ ἀρχὴ τοῦ ὑπογείου διαδρόμου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἠμποροῦσαν νὰ περάσουν τὰ παιδιά.

—Ἔλα, Μηλιά ἔμβα ! εἶπεν ὁ Γιαννάκης. Θά σε πιάσω ἀπὸ τὰ πόδια καὶ θά σε ἀκολουθήσω. Χρειάζονται ὅμως κεριὰ καὶ σπίρτα, διὰ νὰ βλέπουμε, ὅταν θὰ φθάσουμε εἰς τὸ ἄλλο μέρος.

— Νά, πάρετε ! εἶπεν ὁ κ. Γαζῆς.

Ἡ Μηλιὰ ὅμως ἐδίστασε . . . τὸ πρόσωπόν της ἔγινεν ὠχρότερον ... ἡ συγκίνησίς της ἐμεγάλωσε. . .

— Φοβοῦμαι, εἶπε ... ἄχ ! πῶς φοβοῦμαι ἀπόψε... Νομίζω πως 'στὴ μέση τοῦ δρόμου θὰ λιποθυμήσω.

— Μηλιά ! τί εἶνε αὐτά ; εἶπεν ὁ Γιαννάκης· σὺ νὰ φοβᾶσαι ; ἀπὸ σὲ νἀκούω τώρα τέτοια λόγια ;

— Ἂν φοβῆται ὅμως ὅτι θὰ λιποθυμήσῃ, δὲν πρέπει νὰ ἔμβῃ, εἶπεν ὁ κ. Γαζῆς.

Ἀλλ' ἐνῷ συνωμιλοῦσαν, ὁ Ζοζὸς ἔλαβε καιρὸν καὶ ἐχώθη μέσα εἰς τὴν τρύπαν. Ὅταν ἐγύρισαν, εἶδαν μόνον δυὸ πόδια μαῦρα ἀπέξω. . .

— Ὁ Ζοζὸς ! ἀνέκραξεν ὁ Γιαννάκης. Μπράβο, Ζοζό ! . . μὰ νὰ ἰδοῦμε θά τα καταφέρῃς ποῦ εἶσαι μεγάλος ;

— Μὴ φοβᾶσαι, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης· ὁ Ζοζὸς εἶνε ἰσχυρὸς καὶ εὐλύγιστος, ὥστε ἠμπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπὸ παντοῦ... Νά τον κιόλα, ἐπέρασε ! . . δὲν φαίνεται πειὰ τίποτε !

Καὶ συγχρόνως, πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων τοῦ κ. Δούμανη, ἠκούσθη μία φωνὴ ὑπόκωφος, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ ὑπογείου διαδρόμου :

— Παιδιά ! ἔφθασα ! σᾶς περιμένω.

— Ἔρχομαι, Ζοζό, ἔρχομαι ! ἀπεκρίθη ὁ Γιαννάκης, ὁ ὁποῖος, χωρὶς ἴχνος φόβου πλέον, εἰσῆλθε καὶ ἐξηφανίσθη εἰς τὴν τρύπαν τοῦ Βράχου.

— Ἀφ' οὗ ἐπέρασαν οἱ δύο, μεῖνε σύ, Μηλιά, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης· δὲν σε χρειάζονται.

— Ἀ μπᾶ ! ἰδὲν θέλω νὰ φανῶ τόσον δειλή... Τώρα ἔχω κ' ἐγὼ τὸ θάρρος νὰ ἔμβω.

Καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀντίστασιν τοῦ κ. Γαζῆ, ἡ Μηλιὰ ἐγονάτισε, ἐξηπλώθη, ἐπέρασε ἀπὸ τὴν τρύπαν τὸ κεφάλι της, ἐσύρθη σιγὰ σιγά, καὶ ἐχάθη.

[Ἕπεται συνέχεια]

Φωκιων Θαλερος

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΙΟΥΛΙΒΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Δ'.

Μόλις ἔφθασεν εἰς τὸ χωριό, ὁ κύριος τοῦ Γιούλιβερ ἔβαλεν ἕνα τελάλη καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ κοινὸν νὰ ὑπάγῃ νὰ ἰδῇ τὸν παράξενον ἀνθρωπάκον ποῦ εἶχε μαζί του. Καὶ ἔτρεξαν πιὰ οἱ περίεργοι, πλῆθος.

Ἀνέβασαν τὸν Γιούλιβερ ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι, κ' ἐκεῖ τὸν ἔβαλαν νὰ κάμῃ ὅσα παιγνίδια ἤξευρε. Ἐτράβηξε τὸ σπαθάκι του καὶ τὸ ἔπαιξε σὰν ἐπιτήδειος ξιφομάχος· τοῦ ἔδωκαν ἕνα ἄχυρο, χονδρὸ σὰν σκουπόξυλο, καὶ μὲ αὐτό, σὰν νὰ ἦτο τουφέκι, ἔκαμε στρατιωτικὰ γυμνάσια· ὕστερα ἄρχισεν ἕνα σωρὸ ὑποκλίσεις, καὶ ἐμοίρασε διξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ φιλάκια καὶ χαμόγελα, ποῦ ἐμάγευσαν ὅλον τὸ πλῆθος. Ὅμως ἕνας μικρὸς μαθητής, πολὺ ἄτακτος, τοῦ ἔρριψεν ἕνα φουντούκι· εὐτυχῶς δὲν τον ἐπέτυχε, εἰδεμὴ θὰ τον ἐκότονε χωρὶς ἄλλο, γιατὶ ἦταν πε ὁ μεγάλο καὶ ἀπὸ πεπόνι.

Ὁ κύριος τοῦ Γιούλιβερ ἐμάζευσεν ἕνα σωρὸ χρήματα, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τριγυρίσῃ ὅλον τὸ Βασίλειον, διὰ νὰ τον δείξῃ παντοῦ Ἔτσι ἀπὸ χωριὸ σὲ πόλι, καὶ ἀπὸ πόλι σὲ χωριό, ὁ Γιούλιβερ ἔφθασε καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ αὐτὸν εἶχε φθάσῃ ἡ φήμη του, καὶ γι' αὐτὸ ὁ Βασιλεὺς τῶν Γιγάντων ἐμήνησεν ἀμέσως εἰς τὸν κύριον τοῦ Γιούλιβερ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ παλάτι, καὶ νὰ του δείξῃ αὐτὸ τὸ θαῦμα.

Εἰς τὸ παλάτι ὑπεδέχθησαν τὸν Γιούλιβερ λαμπρὰ καὶ ἐθαύμασαν πολὺ τοὺς χαριτωμένους του τρόπους, τὸ μικρούτσικο καὶ εὔμορφο προσωπάκι του καὶ τὰ ἔξυπνα λογάκια του,—γιατὶ ἡ κόρη τοῦ κυρίου του, καθὼς ἔπαζε μαζί του τὸν εἶχε μάθῃ τὴν γλῶσσαν ποῦ ὡμιλοῦσαν οἱ Γίγαντες.

Ἐν τοσούτῳ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠμποροῦσε νὰ καταλάβῃ τί εἴδους ζῷον ἦτο τὸ μικρὸν ἐκεῖνο πλασματάκι, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγύρισε καὶ τον ἐξαναγύρισεν εἰς τὰ χερία του, σὰν νὰ ἦτο ἀκρίδα περίεργη, ἔκραξε τοὺς τρεῖς μεγαλητέρους σοφοὺς τοῦ βασιλείου του, καὶ τους διέταξε νὰ ἐξετάσουν κατὰ βάθος τὸ ζωντανὸν ἐκεῖνο καὶ νὰ του εἰποῦν τί εἶνε.

Ἔφθασαν λοιπὸν οἱ σοφοί, ἐπῆραν τὸν Γιούλιβερ καὶ ἄρχισαν εὐθὺς νὰ τον κυττάζουν μὲ τὰ μικροσκόπιά των καὶ νὰ τον ἐξετάζουν καὶ νὰ τον παρατηροῦν, καὶ νὰ συζητοῦν, καὶ νὰ μαλώνουν. Ἀλλὰ δὲν ἔφθασαν εἰς κανένα συμπέρασμα καὶ δὲν ἐσυμφώνησαν καθόλου. Ἔτσι ὁ βασιλεὺς δὲν ἠμπόρεσε νὰ λάβῃ μίαν γνώμην θετικὴν καὶ ἀληθινήν.

Τὸν Γιούλιβερ ὅμως τὸν ἐκράτησαν εἰς τὸ παλάτι, καὶ θὰ ἰδοῦμεν πλέον πῶς ἐπέρασε καὶ τί ἔκαμεν ἐκεῖ.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

(Ἐπιστολὴ Τρίτη.)

Ἀγαπητοί μου,

Τώρα λοιπὸν πηγαίνομεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἢ μᾶλλον εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, ὅπως τὸ ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι. Εἰς τὸν δρόμον φερόμεθα φρόνιμα, ὥστε δὲν προκαλοῦμεν τὰς ἐπιπλήξεις τοῦ παιδαγωγοῦ τὸν ὁποῖον ... δὲν ἔχομεν. Παραμερίζομεν εὐγενῶς πρὸ τῶν μεγαλητέρων, ἔχομεν σεμνῶς χαμηλωμένους τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὰς ἁβρὰς παιδικὰς παρειάς μας στολίζει τὸ χρῶμα τῆς αἰδοῦς... Συναντῶμεν τὸν Θεαγένην καὶ τὸν ὡραῖον Εὐφορίωνα μὲ δύο παιδαγωγούς. Ὁ Πρόας μᾶς τους συνιστᾷ· εἶνε φίλοι του, συμμαθηταί του. Ἐνοῦμεθα μὲ τὴν συντροφιάν των καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας, συνομιλοῦντες μὲ ζωηρότητα καὶ μ' εὐφυΐαν ὅσον εἰμποροῦμεν. Ὁ Εὐφορίων ἔχει πολλήν· οἱ λόγοι του εἶνε ἀρτυμένοι δι' ἀττικοῦ ἅλατος. Σιγὰ σιγὰ θὰ συνειθίσωμεν καὶ ἡμεῖς. Ἡ καλὴ συναναστροφὴ εἶνε μέγας διδάσκαλος.

Ἐπιτέλους φθάνομεν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. Εἶνε δὲ τοῦτο ὡραῖον οἰκοδόμημα, ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ μακρὰν τῆς Ἀγορᾶς. Ὁ καιρὸς εἶνε ἀκόμη γλυκύς, καὶ οἱ συμμαθηταί μας μὲ τὸν διδάσκαλον εἶνε συνηθροισμένοι εἰς τὴν αὐλήν, δηλαδὴ εἰς τὴν θερινὴν αἴθουσαν τῶν παραδόσεων. Προχωροῦμεν ἐν τούτοις εἰς μίαν ὑπόστεγον στοὰν καὶ ἀναρτῶμεν τοὺς σάκκους μας μὲ τὰ σχεδάρια. Λαμβάνομεν μόνον ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὸ μάθημα τῆς ὥρας ἐκείνης καὶ ἐπιστρέφομεν νὰ λάβωμεν τὴν θέσιν μας, νὰ καθήσωμεν ἐπὶ τοῦ μικροῦ μαθητικοῦ σκολυθρίου (σκαμνίου) τὸ ὁποῖον μᾶς ἀναμένει. Ὁ διδάσκαλος κάθηται ἐπὶ ἕδρας μετὰ προσκλίντρου (καρέκλας) καὶ κρατεῖ λύραν, ὅπως καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ μαθητής, ὁ ὁποῖος ἀπαγγέλλει μελῳδικῶς στίχους τοῦ Ὁμήρου, συνοδευόμενος διὰ τῆς λύρας. Συχνὰ ὁ διδάσκαλός τον διακόπτει καὶ τον διορθόνει, ὁσάκις δὲ ὁ πρῶτος τύχῃ νὰ λησμονήσῃ κανένα στίχον, ὁ διδάσκαλος ἐρωτᾷ ἄλλον τινὰ μαθητήν. Καὶ τὸ μάθημα τοῦ Ὁμήρου προχωρεῖ, καὶ το ἀκούομεν, καὶ μένομεν ἐκστατικοί. Τί ὄνειρον δι' ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ἓν χωρίον ὁμηρικόν, χρειαζόμεθα λεξικὰ καὶ συντακτικὰ καὶ γραμματικὰς καὶ σχόλια καὶ ἐξηγήσεις... Ἐδῶ ὅμως τίποτε ἀπὸ αὐτά. Τὰ θεῖα ἔπη εἶνε γραμμένα σχεδὸν εἰς τὴν γλῶσσάν μας. Τὰ ἐννοοῦμεν ἀμέσως· μόνον νὰ τὰ παραγγέλλωμεν, νὰ τα φάλλωμεν μανθάνομεν. Οὔτε εἶνε ἀνάγκη νὰ μας τὰ ἐξηγήσῃ ὁ διδάσκαλος. Μόνον τὸ δίδαγμα, τὸ ὁποῖον περιέχουν, μᾶς ἐξαίρει κάποτε καὶ μας ἀποκαλύπτει. Καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ δι' ὅλους τοὺς ποιητὰς καὶ δι' ὅλους τοὺς πεζούς, τὰποσπάσματα τῶν ὁποίων θὰ μάθωμεν εἰς τὸ διδασκαλεῖον, κατὰ τὰ δύο ἢ τρία ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐδῶ φοίτησίς μας.

Καὶ ἓν ἄλλο θὰ μας ἐκπλήξῃ: ἡ ἐλευθερία, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχωμεν εἰς αὐτὸ τὸ σχολεῖον. Οὔτε κατάλογος ἀναγινώσκεται, οὔτε ἀπουσίαι σημειόνονται, οὔτε ἐξετάσεις γίνονται, οὔτε ἀπολυτήρια δίδονται. Εἰμποροῦμεν νὰ ἔλθωμεν καὶ νὰ φύγωμεν ὁποτε θέλομεν. Ἐρχόμεθα, διότι αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἔλθωμεν, νὰ μάθωμεν, νὰ φωτισθῶμεν. Πᾶς πολίτης ἀθηναῖος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ταύτην· τὴν ἀναπνέει, οὕτως εἰπεῖν, μαζὶ μὲ τὸν ἀέρα τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἅμα κουρασθῶμεν, φεύγομεν καὶ πηγαίνομεν ἀλλοῦ—εἰς τὴν παλαίστραν π. χ.—διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν ὅταν πάλιν θὰ ἔχωμεν ὄρεξιν. Πρόγραμμα μαθημάτων κυρίως εἰπεῖν δὲν ὑπάρχει· καὶ ἡ διδασκαλία εἶνε τόσον εὔκολος, τόσον ὀλίγον κοπιαστική, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη θερινῶν διακοπῶν, ὅπως σήμερον. Τὰ μαθήματα λοιπὸν ἐξακολουθοῦν ὅλον τὸ ἔτος ἀδιάκοπα, ἐκτὸς τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε πάρα πολλαὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ Λωρῆ μᾶς παρουσιάζει τὸν Πρόαντα ἀπερχόμενον μετὰ τῶν φίλων του, διὰ νὰ περάσῃ τὰς Διακοπάς εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ πατρός του. Μὴ νομίσετε ἐκ τούτου ὅτι αἱ Διακοπαὶ ἦσαν γενικαὶ καὶ καθιερωμέναι. Μόνον ὁ Πρόας ἠθέλησε νὰ διέλθῃ τὸν μῆνα τοῦ τρυγητοῦ μετὰ τῶν γονέων του, νὰ κάμῃ δηλαδὴ ἰδικάς του διακοπάς, νὰ παραλάβῃ δὲ καὶ τοὺς φίλους του. Ἠμποροῦσε νὰ το κάμῃ καὶ τὸν χειμῶνα, ἂν ἤθελε. Εἶχεν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ διδάσκαλος δὲν θὰ του ἔκαμνε καμμίαν παρατήρησιν.

Ἀλλά,— θὰ μ' ἐρωτήσετε,—καὶ τὰ πολὺ μικρὰ παιδία τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν εἶχον; Ὄχι. Ἂν δὲν ἦσαν τόσον περιωρισμένα, ὅπως σήμερον, δὲν ἦσαν ὅμως καὶ ἐντελῶς ἐλεύθερα. Ὁ κανονισμὸς τοῦ Γραμματοδιδασκαλείου, ὅπου οἱ παῖδες ἐδιδάσκοντο τὰ πρῶτα γράμματα (ὅσοι δὲν τα ἐδιδάσκοντο κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν γονέων των, ὅπως ὁ Πρόας) ἦτο κάπως αὐστηρότερος. Ἀλλ' εἰς τὸ Διδασκαλεῖον—ἀντιστοιχοῦν τρόπον τινὰ μὲ τὸ ἰδικόν μας Γυμνάσιον,—ἡ ἐλευθερία ἐγίνετο πολὺ μεγαλητέρα, ἀκόμη δὲ μεγαλητέρα εἰς τὰς σχολὰς τῶν Φιλοσόφων καὶ τῶν Ρητόρων, ἀντιστοιχούσας μὲ τὸ ἰδικόν μας Πανεπιστήμιον, ὅπου συνεπλήρουν τὴν ἀγωγήν των οἱ ἀθηναῖοι καὶ πέραν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ἀλλὰ περὶ τούτων εἰς τὴν προσεχῆ ἐπιστολήν.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

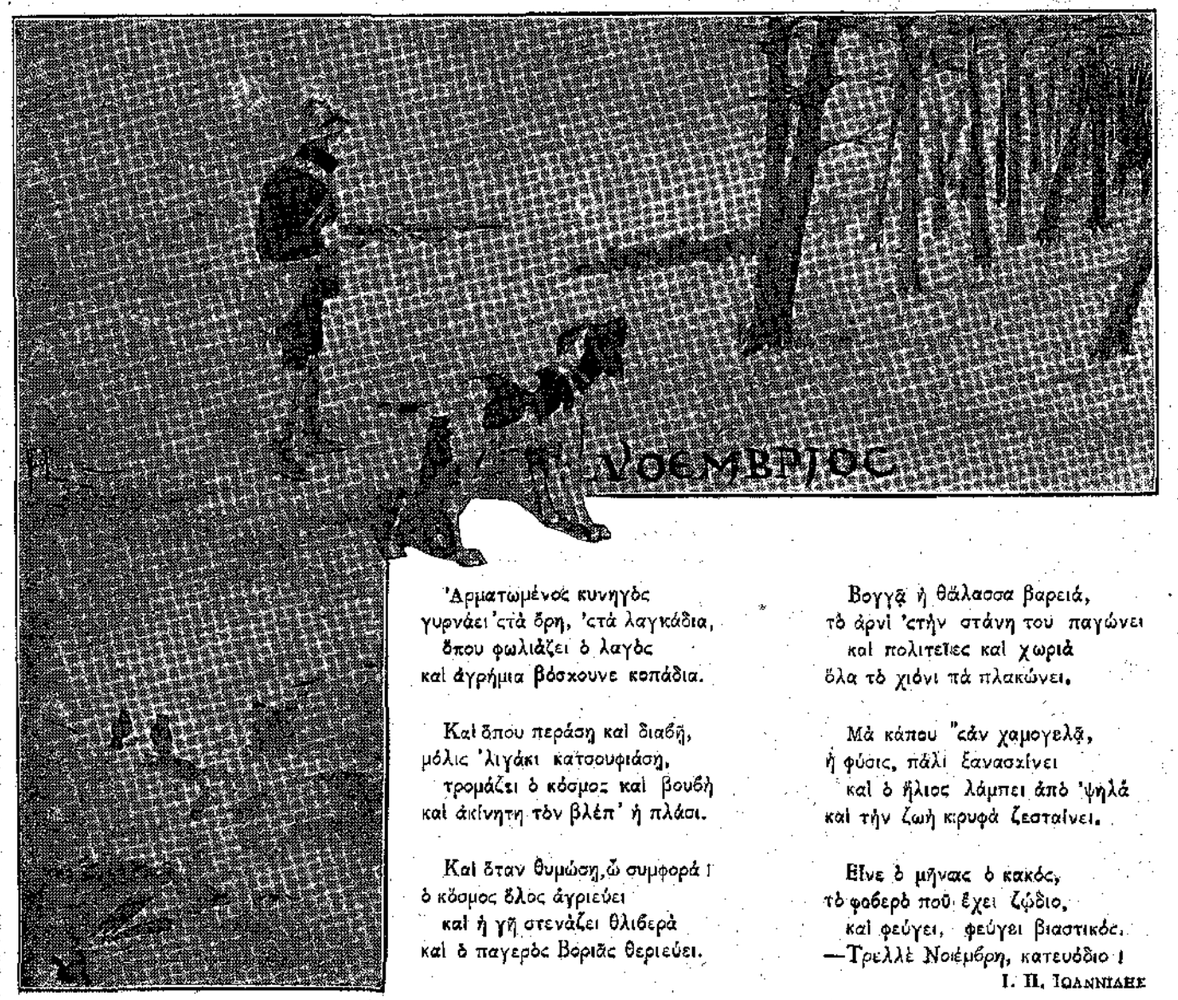

Ἀρματωμένος κυνηγὸς
γυρνάει 'στὰ ὄρη, 'στὰ λαγκάδια,
ὅπου φωλιάζει ὁ λαγὸς
καὶ ἀγρίμια βόσκουνε κοπάδια.

Καὶ ὅπου περάσῃ καὶ διαβῇ,
μόλις 'λιγάκι κατσουφιάσῃ,
τρομάζει ὁ κόσμος καὶ βουβὴ
καὶ ἀκίνητη τὸν βλέπ' ἡ πλάσι.

Καὶ ὅταν θυμώσῃ, ὦ συμφορά!
ὁ κόσμος ὅλος ἀγριεύει
καὶ ἡ γῆ στενάζει θλιβερὰ
καὶ ὁ παγερὸς Βοριᾶς θεριεύει.

Βογγᾷ ἡ θάλασσα βαρειά,
τὸ ἀρνὶ 'στὴν στάνη του παγώνει
καὶ πολιτεῖες καὶ χωριὰ
ὅλα τὸ χιόνι πὰ πλακώνει.

Μὰ κάπου "σὰν χαμογελᾷ,
ἡ φύσις, πάλι ξανασκίνει
καὶ ὁ ἥλιος λάμπει ἀπὸ 'ψηλὰ
καὶ τὴν ζωὴ κρυφὰ ζεσταίνει.

Εἶνε ὁ μῆνας ὁ κακός,
τὸ φοβερὸ ποῦ ἔχει ζῷδιο,
καὶ φεύγει, φεύγει βιαστικός.
—Τρελλὲ Νοέμβρη, κατευόδιο!

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1899

Ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας. — Μὲ δῶρα καὶ προνόμια.

Ἡ προπληρωμὴ τῆς συνδρομῆς εἶνε κανὼν ἀπαράβατος. Οὐδεὶς ἐκ τῶν νῦν συνδρομητῶν θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ 1899, ἂν δὲν ἔχῃ ἀνανέωσῃ τὴν συνδρομήν του. Μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου, ἡ ἀποστολὴ πρὸς πάντα μὴ προπληρώσαντα θὰ σταματήσῃ, καὶ δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς.

Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν ἀρχίζει ἡ τακτικὴ ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς διὰ τὸ 21ον ἔτος τῆς Διαπλάσεως 1899. Ἐντὸς τοῦ παρόντος φυλλαδίου ὑπάρχει καὶ ἓν Δελτίον Ἐγγραφῆς. Ὅσοι δὲν ἐψήφισαν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λαμβάνουν Διάπλασιν καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἂς το συμπληρώσουν, καὶ ἂς μοῦ το ἀποστείλουν μετὰ τοῦ ἀντιτίμου (δρ. 7 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, φρ. χρ. 8 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.) Ὅσοι ἐψήφισαν — διότι πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτους θὰ σταλῇ, — ἂς το χρησιμοποιήσουν διὰ κανὲν ξεπάθωμα.

Οἱ μέλλοντες νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των καὶ οἱ νέοι ὅσοι θὰ ἐγγραφοῦν διὰ τὸ 1899, θὰ διαιρεθοῦν εἰς τρεῖς τάξεις:

Α'.—Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνανεώσουν ἢ θὰ ἐγγραφοῦν ἀπὸ σήμερον **μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.** (α' προθεσμία.)

Β'.—Εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνανεώσουν ἢ θὰ ἐγγραφοῦν ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου **1898 μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου 1899** (β' προθεσμία.)

Γ'.—Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνανεώσουν ἢ θὰ ἐγγραφοῦν μετὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου.

Οἱ μέλλοντες νὰ ἀνανεώσουν ἢ νὰ ἐγγραφοῦν ἐντὸς τῆς α' προθεσμίας, ἤτοι **μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου**, ἔχουν τὰ ἑξῆς προνόμια:

Δύνανται νὰ γοράσουν εἰς τιμὰς ἠλαττωμένας τὰς ἀκολούθους σειρὰς τόμων τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης.» ἢ ὅλας μαζί, ἢ ἑκάστην σειρὰν χωριστά:

Σειρὰ α'.—Τοὺς ἑξῆς 16 τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως: 4ον, 5ον, 6ον, 7ον, 9ον, 11ον, 15ον, 16ον, 17ον, 18ον, 19ον, 20ον 21ον, 22ον, 23ον, 24ον, οἱ ὁποῖοι ὅλοι μαζὶ τιμῶνται φρ. 16, μόνον μὲ φρ. 14· (χωριστὰ ἕκαστον τόμον φρ. 0,95.)

Σειρὰ β'.—Τοὺς ἑξῆς 6 τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως: 1ον, 3ον, 8ον, 12ον, 13ον, 14ον, οἱ ὁποῖοι ὅλοι μαζὶ τιμῶνται φρ. 15, μόνον μὲ φρ. 12. (Χωριστὰ ἕκαστον τόμον φρ. 2,30).

Σειρὰ γ'.—Τοὺς ἑξῆς τέσσαρας τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς Διαπλάσεως 1894, 1895, 1896, 1897, οἱ ὁποῖοι ὅλοι μαζὶ τιμῶνται φρ. 28, μόνον μὲ φρ. 18.

Χωριστὰ ἕκαστον τόμον τῆς Β' Περιόδου ἀντὶ φρ. 7, μόνον μὲ φρ. 5,50.

Σειρὰ δ'.—Τοὺς τόμους ὅλους τῆς «Βιβλιοθήκης» ἤτοι: (Ἀγροτικὸν Οἰκίσκον, Ἀνθῶλαν, Βαϊτὰν Ζεράν, Βιβλίον Συμπεριφορᾶς, Θῦμα τοῦ Φθόνου, Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν, Μαθητὰς τοῦ Εὐσεβίου, Μαρουσίαν, Μοῦσαν τῶν Παίδων, Νέαν Παιδικοὺς Διαλόγους, Παιδικὸν Θέατρον, Παιδικὰν Πνεῦμα, Πράσινα κὸν Νικίου, Πυρειοπώλην, καὶ Φώτην) οἱ ὁποῖοι ὅλοι μαζὶ τιμῶνται φρ. 37,35, μόνον μὲ φρ. 27,50.

Σειρὰ ε'.—Τὴν Μοῦσαν τῶν Παίδων καὶ τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα, μαζὶ καὶ τὰ δύο, ἀντὶ φρ. 3, μόνον μὲ φρ. 1,75.

Σειρὰ ϛ'.—Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, τὴν Μαρουσίαν, τὴν Νέαν, καὶ τὸν Πυρειοπώλην, μαζὶ καὶ τὰ τέσσαρα, ἀντὶ φρ. 15, μόνον μὲ φρ. 10. (Χωριστὰ ἕκαστον τῶν 4 τούτων τόμων φρ. 2,80.)

[Αἱ παραγγελίαι αὗται πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου καὶ νὰ γίνουν συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν τῆς συνδρομῆς, ἤ, ἂν γίνουν χωριστά, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου. Πέραν τῆς ἡμέρας ταύτης τὸ προνόμιον δὲν διαρκεῖ, καὶ οἱ ἀγοράζοντες τοὺς ἀνωτέρω τόμους, θὰ τοὺς πληρόνουν ὅλοι εἰς τὴν ἀρχικὴν των τιμήν, ἡ ὁποία εἶνε σημειωμένη εἰς τὸν Τιμοκατάλογον τὸν συναποστελλόμενον μετὰ τοῦ παρόντος φυλλαδίου. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ ἐκπτώσεις αὗται ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀνανεώσαντας τὴν συνδρομήν των διὰ τῆς Ψηφοφορίας ἐπομένως ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἔλαβον τὸ ὑπόλοιπον τῆς συνδρομῆς εἰς βιβλία, ὑπολογίσαντες αὐτὰ μὲ τὰς ἀρχικὰς τιμάς, ἂς λογαριάσουν τώρα τὴν ἔκπτωσιν καὶ ἂς μοῦ κάμουν νέαν συμπληρωματικὴν παραγγελίαν.]

Ἐκτὸς τῶν προνομίων τούτων οἱ μέλλοντες νὰ ἀνανεώσουν ἢ νὰ ἐγγραφοῦν μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου, καθὼς καὶ ὅσοι ἐνεγράφησαν ἤδη μέχρι σήμερον, θὰ λάβουν μέρος καὶ εἰς τὸ **Δαχεῖον τῶν Δώρων**, κατὰ τὸ ὁποῖον 100 συνδρομηταὶ διὰ κλήρου ἐκλεγόμενοι, θὰ μοιρασθοῦν δῶρα ἀξίας 700 δραχμῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ Δαχείου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς προσεχὲς φυλλάδιον.

Οἱ τῆς β' προθεσμίας, ἤτοι οἱ μέλλοντες νὰ ἐγγραφοῦν ἀπὸ τῆς 16 Δεκεμβρίου 1898 μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου 1899, δὲν θὰ ἔχωσι μὲν προνόμια, θὰ λάβουν ὅμως μέρος καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ **Δαχεῖον τῶν Δώρων**, εἰς τὴν Κληρωτίδα τοῦ ὁποίου θὰ τεθοῦν τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν συνδρομητῶν τοῦ 1899 οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν ἐγγραφῇ μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου.

Τέλος οἱ μετὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου μέλλοντες νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των οὔτε προνόμια θὰ ἔχουν, οὔτε τοῦ Δαχείου θὰ συμμετάσχουν. Ἁπλῶς καὶ μόνον θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, διότι θὰ τους ἔχῃ ἤδη διακοπῇ μετὰ τὸ 1ον φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου.

Σημείωσις διὰ τοὺς Ξεσπαθόνοντας: Ὅλα τὰ νεώτερα προνόμια ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς νέους συνδρομητάς, τοὺς ἐγγραφησομένους διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος ἐντὸς τῶν δύο προθεσμιῶν.

Καὶ ἤδη θὰ παρακαλέσω τοὺς προθυμοτέρους ἐκ τῶν φίλων μου, ὅσοι θέλουν νὰ με διευκολύνουν, νὰ σπεύσουν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς των, καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, ὅτε συσσωρεύονται πλέον ὅλοι καὶ γίνεται τόσον δυσχερὴς ἡ ἐργασία.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιατί ὁ Κωστάκης πίνει κίνα, Ἑλένη;

— Γιατί θὰ δώσῃ ἐξετάσεις γιὰ τὸ Γυμνάσιο, Μαρία μου, καὶ ὁ δάσκαλος τοῦ εἶπε ὅτι πρέπει νὰ δυναμώσῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Μενεξέ

* * *

Ἡ Μητέρα.—Γιατί, *Ναυτοπούλα* παιδί μου, ἔγραψες τέτοιο σαχλὸ Παιδικὸν Πνεῦμα;

Ἡ Ναυτοπούλα.— Δὲν φταίω ἐγώ, μαμάκα μου· φταίει ἐκεῖνος ποῦ το τυπώνει...

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῆς Βαρέλλας

* * *

Ἡ μητέρα: — Γιατί, Φιφή, ἔβαλες τόσο μεγάλον κοδύγουρον εἰς τὸ φόρεμα τῆς κούκλας σου;

Ἡ Φιφή: — Γιὰ νὰ τῆς το μακρύνω, μαμμά, τοῦ χρόνου ποῦ θὰ μεγαλώσῃ!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λυκῆς Φιλίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

ΕΛΑΤΕ λοιπὸν νὰ σας βοηθήσω, διὰ νὰ ἰδῆτε ὅλοι τὴν Γιαγιὰν τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 40ὸν φυλλάδιον. Τὸ στῆθος τῆς μητέρας σχηματίζει τὸ πρόσωπον τῆς Γιαγιᾶς· ἡ φούσκα τοῦ δεξιοῦ μανικιοῦ τῆς μητέρας, σχηματίζει τὴν σκούφιαν τῆς Γιαγιᾶς· ἓν μέρος ἀπὸ τὸ μαξιλάρι τοῦ καναπέ, σχηματίζει τὸν κορμὸν τῆς Γιαγιᾶς, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ σώματός της, περιορίζεται ἀπὸ τὸ σχοινάκι μὲ τὸ ὁποῖον εἶνε δεμένον εἰς τὸν καναπὲν τὸ ξύλινον ἀλογάκι τοῦ Γιάγκου, καὶ ἀπὸ τὸ ἁπλωμένον του χέρι μὲ τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὸ μαστίγιον. Καὶ ἂν γυρίσετε τὴν εἰκόνα, ὥστε τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρος νὰ ἔλθῃ κάτω, θὰ ἰδῆτε ὅτι ὁ καναπὲς μὲ τὰς πλησίον του γραμμὰς σχηματίζει μίαν ὑψηλὴν πολυθρόναν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκάθησεν ἡ Γιαγιὰ καὶ ἀπεκοιμήθη γλυκά. Ἡσυχία νὰ μὴν τὴν ἐξυπνήσετε, διότι θὰ ἦτο ἀχαριστία ἐκ μέρους σας, ἀφ' οὗ ἡ καϊμένη σᾶς ἐ.εσκέδασε τόσον. . . μὲ τὸ κρυφτὸ της!

Ἐξακολουθοῦν οἱ ἐνθουσιασμοὶ διὰ τὸν «Πράσινα κὸν Νικίου.» Ἀκούσατε τί μου γράφει σήμερον ἡ *Ναυτοπούλα*: «Οὐδέποτε ἐφανταζόμην ὅτι θὰ ἐγνώριζα ἓν τοιοῦτον ἀριστούργημα, ἓν βιβλίον τόσον τερπνόν, τόσον ἔξοχον, καὶ τόσον διδακτικὸν συνάμα. Δὲν θὰ με πιστεύσῃς ἂν σου εἴπω ὅτι ἄχι μόνον ἐτιμελείωσα τὸν «Πράσινα» εἰς δύο ἡμέρας, ἀλλ' ἔτι ἔλαβα κουρὸν νὰ τον διαβάσω δύο φορές, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. . . . Τὸ βράδυ, μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅταν ὅλη ἡ οἰκογένεια εἶνε συνηγμένη πλερὶ τῆς τραπέζης, τὸν διαβάζω εἰς ἐπήκοον, καὶ τότε νὰ ἰδῆς ἐνθουσιασμόν! Μικροί, μεγάλοι, ὅλοι τὸν ἀκούσαν μὲ ἀνοικτὸν στόμα . . .

τελοσπάντων Διάπλασίς μου, ἔρχομαι νὰ σ' εὐχαριστήσω ἀπὸ καρδίας διὰ τὰς ὡραίας καὶ διασκεδαστικὰς ὥρας, τὰς ὁποίας μᾶς ἐχάρισες, ἐκδίδουσα ἓν τοιοῦτον ἀριστούργημα!» Καὶ τὰς εὐχαριστίας της ἡ *Ναυτοπούλα* τὰς διεβίβασε καὶ προφορικῶς, διότι ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εὑρίσκεται εἰς τὸς Ἀθήνας. — Ἡ *Γλυκεῖα Ἐλπὶς* μοῦ γράφει: «Ἡ γραφίς μου ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ἀωρῆ ... Τί νὰ σου εἰπῶ, φιλτάτη μου! ἀνέγνωσα πολλὰ βιβλία Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων, οὐδὲν ὅμως μοὶ ἐπροξένησε τὴν ἐντύπωσιν ἣν ὁ Πρόας!» — Ἡ *Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρου* λέγει: «Ὀλίγον ἔλειψε νὰ τρελαθῶ ἀπὸ τὴν χαρὰν μου, ὅταν ἔλαβα τὸν «*Πράσινα τὸν Νικίου.*» Τί ὡραῖον βιβλίον! πόσον πολὺ μάρεσε! τί ἀριστούργημα! Ἀφ' οὗ τὸ ἐδιάβασα μίαν φορά, καὶ τώρα τὸ ἐπαναλαμβάνω.» — Ἐκ τῆς μακρᾶς ἐπιστολῆς τοῦ *Αὐγερινοῦ*: «Σπεύδω σήμερον νὰ σου μεταδώσω τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας μου, διότι μ' ἔκαμες νὰ πλουτίσω τὸ *Ψυχικὸν Φαρμακεῖόν* μου δι' ἑνὸς τόσον θαυμασίου *φαρμάκου*, τὸ ὁποῖον τόσους καὶ τόσους θὰ ὠφελήσῃ.» — Ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τῆς *Ταναγραίας Κόρης*: «Ἡ χαρά μου διότι εἶμαι κάτοχος τοιούτου θαυμασίου βιβλίου, εἶνε ἀπερίγραπτος· καὶ σε βεβαιῶ, ἀγαπητή μου, χίλιες φορὲς εἴκα, πόσον, μὰ πόσον θὰ μετανοοῦσα ἂν δὲν ἤμην συνδρομήτρια... Δυποῦμαι μάλιστα ποῦ δὲν ἐπρόφθασα νὰ στείλω ἀκόμη δρ. 1,50 διὰ νὰ τον λάβω χρυσόδετον...» — «Ἐὰν ἠδυνάμην (γράφει ἡ *Ἀγνὴ Φιλία*) θὰ ἐσύταινα εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς σου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνεγράφησαν εἰς τὸν *Πράσινα*, νὰ ἀπεύσουν τὸ γρηγορώτερον νὰ τον ἀγοράσουν, διὰ νὰπολαύσουν καὶ αὐτοὶ τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἀπήλαυσα ἐγὼ καὶ ὅλη μου ἡ οἰκογένεια.» — Ὁ *Φιλόμουσος Πάτς*: «Μόλις αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβα τὸν «Πράσινα» καὶ ἀνέγνωσα 150 σελίδας. Μοῦ ἄρεσε περισσότερον ἀπὸ κάθε βιβλίον, ποῦ ἀνέγνωσα ἕως τώρα.» — Ἡ *Τελευταία Λελιδόν*: «Ὁ *Πρόας* ἦτο πολὺ ἀνώτερος ἀπὸ τὰς προσδοκίας μου, καὶ θὰ μου ἦτο ἀδύνατον νὰ σου περιγράψω τὰς ἐντυπώσεις μου. . . Καὶ ὁ κατήρ μου ποὺ τον ἐδιάβασε μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον μέχρι τέλους, μοῦ εἶπε: Πρέπει νὰ εὐγνωμονῶμεν τὴν Διάπλασιν, ποῦ τόσον ἐπιτυγχάνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἔργων ποῦ ἐκδίδει.» — Τέλος ὁ *Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς*, ἐμμέτρως, ὡς ἑξῆς:

Θυμάσιος ὁ Πρόας!
Μανθάνει τις μεγάλα
Διδάγματα καὶ ἄλλα
Ἀπὸ σπουδαίους νόας.
Εἰκόνες καλλιτέχνου
Γλῶσσα πολὺ ὡραία,
Μετὰ προλόγου ἐντέχνου
Καὶ μὲ στοιχεῖα νέα!

Παυδὶ τοῦ Λαοῦ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. «Πράσινα» σοῦ ἔστειλα.

Ροδοφωτισμένη Δύσις, σοῦ ἔστειλα 2 τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν — τῆς *Ρωσσικῆς Καραμέλλας* καὶ τῆς *Κασσιοπείας* — εἰς τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν ποὺ σου στέλλω τὸ φύλλον. Τὰ ἔλαβες;

Ὁ Γρόττος, *Λούσιε*, εἶπε κερὶ τῶν κακογράφων, ὅτι μαρτυροῦσιν ἀδιακρισίαν καὶ σχεδὸν ἔλλειψιν ἀνατροφῆς, διότι σ' ἐξαναγκάζουν νὰ ὑποβληθῇς εἰς κόπον διὰ νὰ τους ἀναγνώσῃς.

Ἐβιβούσαμεν — γράφει ἡ Δούκισσα. — τὸ κοτῆρι ἤλθεν ὡς τὰ χείλη μας, καὶ πρὶν πιοῦμε, μᾶς το ἐτράβηξαν...» Ὁ νοῶν νοείτω.

Μία φίλη μου ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειον μὲ πληροφορεῖ ὅτι εἰς τὴν μικρὰν ἐσπερίδα, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας (ὅταν ἑορτάζῃ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀρσακείου) ἐπαίχθη μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ κ. Ξενοπούλου, «*Τὸ Φόρεμα τῆς Κυρίας.*» — «Ἐπέτυχεν ἔκτακτα, μοῦ γράφει ἡ φίλη μου· ἤτο τόσον ἀστεία, ἐγελάσαμεν τόσον πολύ, ποὺ δὲν μπορούσαμεν νὰ ἰδοῦμεν ἀπὸ τὰ δάκρυα.»

Φρόνιμε (Μ. Σ.) καὶ σὺ δεκτὸς καὶ τὸ ψευδωνυμόν σου.

Νὰ τάφῃς αὐτά, *Ναύαρχε τῆς Βαρέλλας*, καὶ νὰ στείλῃς γρήγορα τὴν φωτογραφίαν σου. Ὁρίστ' ἐκεῖ, ποῦ ἐμάθατε ὅλοι νὰ κάμνετε *γρεμάτσες!* . .

Ἀνθισμένε Μενεξέ, σὲ συγχωρῶ μὲ ὅλην μου τὴν καρδιάν. Ὅσην λύπην μοῦ ἐπροξένησεν ἡ προηγουμένη σου ἐπιστολή, τόσην χαρὰν ἡ σημερινή. Γράψε μου, ὡς νὰ μὴ συνέβη τί ποτε!

Μουσουρτέ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Περιμένω τὸ Ἐμβατήριον, τὸ ὁποῖον συνθέτεις πρὸς τιμήν μου.

Γῆ τοῦ Πηλίου (Γ. Π.) νέε μου φίλε, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα.

Πραγματικῶς, *Ἥρω τοῦ Μεσαίωνος*, βλέπω μεγάλην διαφορὰν εἰς τὰς ἐπιστολάς σου. Ἀπὸ πέρυσι προώδευσες πολὺ· εὖγε. Καὶ ὁ κ. Φελῶν σὲ συγχαίρει καὶ σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις.

Νόμιφη τοῦ Βορρᾶ, ἔχεις πολὺ ἄδικον. Πρῶτον οὐδ' ἀπανιῶ πάντοτε, ὅταν μοῦ γράφῃς δεύτερον, κανεὶς δὲν ἐσκέφθη νὰ κρυφθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν του διὰ νὰπορύγῃ μίαν τόσῳ ὡραίαν διασκέδασιν. Πίστευσέ το, ἀφ' οὗ σοῦ το λέγω.

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως σᾶς ἀναγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ λατρευτοῦ μου φίλου **Θεοδώρου Γ. Ἀλεξάνδρου**, ἐκ Τυρνάβου, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Δορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου* συναδέλφου σας. Τὰ θερμάτατα συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν τόσῳ τεθλιμμένην ἀδελφήν του καὶ ἀγαπητήν μου φίλην *Κούλαν*.

Πλῆθος, πλῆθος γραμμάτων λαμβάνει ὁ Ἀνανίας, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἰδικοῦ του. Νὰ ἰδοῦμεν ποῖον θὰ εἶνε τὰ καλλίτερον.

Ἀσπάσμοι, πληροφορίαι: — Ὁ *Λαδωμένος Ποντικὸς* πληροφορεῖ τοὺς φίλους μου ὅτι ὀνομάζεται *Ἀνδρέας Ν. Νικολόπουλος* καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ φαίνεται μὲ τὸνομά του· — ὁ *Ναυτοδδὶν Χόντζας* δέχεται τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν ἐπρότεινεν ἡ *Νεαρὰ Καλλιτέχνις* καὶ ἂς τῷ γράψῃ (ὡς πρὸς τὰ Μ. Μυστικὰ ὁ δεχόμενος στέλλει πρῶτος τετράδιον·) — ὁ *Ἀνεμοστρόβιλος* χαιρετᾷ οἰκογενειακῶς τὸν *Πιστὸν Σύμμαχον*, τὸν εὐχαριστεῖ δὲ καὶ ἡ Μυλαίδη διότι τὸν ἐνεθυμήθη· — ὁ *Στρατηγὸς Ἀννίβας* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν *Περσέα* — ὁ *Ἀδὰμ Κ. Θεοφύλακτος* ἀσπάζεται τὸν *Μικρὸν Πιανίστα* καὶ περιμένει νὰ κάμῃ ἀρχὴν τῆς ἀλληλογραφίας, τὴν ὁποίαν δέχεται εὐχαρίστως· — ἡ *Ὀμίχλη τῆς Ἀγγλίας* ζητεῖ τάρχικά τοῦ *Ποιαμοῦ Εὐρώτα*· — ὁ *Εὐφορίων* ζητεῖ τόρχικά τοῦ *Ἀφροῦ* — ἡ *Ποιήτρια Σαπφὼ* πληροφορεῖ τὸν *Κροκόδειλον* τοῦ *Νείλου* ὅτι οὐδέποτε ἔλαβε Μ. Μυστικά του, καὶ τον παρακαλεῖ νὰ της στείλῃ. — ὁ *Υἱὸς τῆς Νυκτὸς* πληροφορεῖ τὸν *Μικρὸν Πιανίστα* ὅτι τάρχικά του εἶνε Β. Η. Β. ζητεῖ δὲ καὶ τὰ ἰδικά του, καθὼς καὶ τὰ τοῦ *Κεραυνοῦ*· — ὁ *Ἀκρίτας* πληροφορεῖ τὴν *Εὐφορίωνα* ὅτι δέχεται τὴν μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν, καὶ ἂς τῷ γράψῃ· — ὁ *Μελαγχολικὸς Ναύτης* ζητεῖ τάρχικά τῆς *Χλόης τοῦ Κηφισοῦ* — ἡ *Βικτωρία Ἀποστολίδου* συγχαίρει τὸν *Δημ. Δρίβαρ* διὰ τὸ βραβεῖόν του· — ὁ *Φάλσταφ* συγχαίρει διὰ τὸ βραβεῖον τὸν *Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας*, ποῦ ἔβγαλεν ἀσπροπροσώπους τοὺς Σμυρναίους, ἢ πως ἡ *Ἰωνικὴ Ἀκτὴ* τὰς Σμυρναίας· — ὁ *Δρομεὺς Φειδιππίδης* συγχαίρει τὸν *Αὐγερινὸν* καὶ τὴν *Θέλπουσαν* διὰ τὰς ἀπανταήσεις των εἰς τὴν Ζ' Κυριακήν· — ἡ *Αἰγιαλία Ἀθηνᾶ* πληροφορεῖ τὸν *Ἀεροναύτην τῶν Βοσγίων* ὅτι τάρχικά της εἶνε Σ. Λ. εὐχαριστεῖ τὸν *Λούσιον* διὰ τὰ συγχαρητήριά του καὶ ζητεῖ τάρχικά του, ὡς καὶ ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς *Ἐαρινῆς Πρωΐας*· — ὁ *Ἀνθισμένος Μενεξὲς*, ἐπειδὴ θὰ ναχωρήσῃ προσεχῶς εἰς Ἀγγλίαν, παρακαλεῖ ὅσους τοῦ ἀρέσκουν *Μ. Μυστικά*, νὰ τοῦ τα στείλουν γρήγορα· — ὁ *Μικρὸς Ἐθελοντὴς* ἀσπάζεται τὸν *Ἐρρῖκον Ἰοσαδρόσκην* καὶ τον ἐρωτᾷ ποῦ κατοικεῖ. — Ἄλλαι τινὲς πληροφορίαι παραλείπονται καὶ σήμερον ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: — ἡ *Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας* μὲ τὸν *Φαίδωνα Σαμαρτσίδην* καὶ *Ἰωάννην Μαρκέττη*· — ὁ *Στρατηγὸς Ἀννίβας* μὲ τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* — ἡ *Μαγευμένη Ἀκρογιαλιὰ* μὲ τὴν *Ἀγαπητὸν Ἀέρα*, *Δὸν Καλοκύθαρ Πάτερα*, *Ὑποψήφιον Δόκιμον* καὶ *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* — ἡ *Ὑπολαῖς* μὲ τὸν *Ὑποψήφιον Δόκιμον*. — *Ἀργυρόστολον Ἀπόλλωνα*, *Πῶρ Πάφ*, *Ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου* καὶ *Ἱππότην τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς*· — τὸ *Ἑλληνικὸν Τορπιλλοβόλον* μὲ τὸν *Ἱππότην Γουλιέλμον* — ὁ *Π. Ἀντ. Κουλούρης* μὲ τὸν *Λάμπρον Παπαγεωργίου*, *Ἀντίο Μαστέλλο* καὶ *Βασιλέα τῶν Ὀρέων*· — ὁ *Βασιλεὺς τῶν Ὀρέων* μὲ τὸν *Ρωβινσῶνα Κροῦσσον*, *Λούσιον*, *Ἄγριον Μάγδην*, *Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας* καὶ *Ναυτοπούλαν*· — ἡ *Κασσαρίδα* μὲ τὴν *Αἰγιαλώτον Χελιδόνα*, *Βράχον τῆς Φρεαττύος*, *Νανσικᾶν Δαμάσκου*, *Ἑλληνικὴν Θάλασσαν καὶ Βασιλέα τῶν Ἀνθέων* — ἡ *Κασσιόπεια* μὲ τὸν *Βασίλειον Λεοντόπουλον*· — ἡ *Χειμωνιάτικη Διακάδα* μὲ τὴν *Ναυτοπούλαν*, *Φάλσταφ*, *Ἑλληνικὴν Θάλασσαν* καὶ *Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας*· — ἡ *Λιλὴ Ἀραβαντινοῦ* μὲ τὸν *Ἱππότην τῶν Ἀθηνῶν*· — ἡ *Καλλερόη Σταΐκου* μὲ τὸ *Φωτοβόλον Ἄστρον*, *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας*, *Μίαν Τρελούλαν*, *Κάτσε-βρέστο* καὶ *Βασιλέα τῶν Ἀνθέων*· — ὁ *Ἀνθισμένος Μενεξὲς* μὲ τὴν *Πεταλούδαν τῶν Σερρῶν*, *Ξενηευμένην τῆς Κύπρου*, *Ἀφρόεσσαν*, *Κόρην τοῦ Βουνοῦ* καὶ *Ἀφρισμένον Κῦμα*· — ἡ *Αἰγιαλία Ἀθηνᾶ* μὲ τὴν *Ἐαρινὴν Πρωΐαν* καὶ *Λούσιον*· — ἡ *Ροδοστεφανωμένη Δύγη* μὲ τὴν *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν* καὶ *Ἀνατέλλουσαν Σελήνην*· — ὁ *Αὐγερινὸς* μὲ τὸν *Ἀνθισμένον Μενεξέ*, *Βοώπιδα*, *Ἰωάννην Μαρκέττη* καὶ *Δ. Π. Δρίβαρ* — ὁ *Δρομεὺς Φειδιππίδης* μὲ τὸ *Ἄνθος τῆς Ἰαπωνίας*, *Βράχον τῆς Φρεαττύος* καὶ *Ἱππότην Μαντζουράνας*· — ἡ *Ταναγραία Κόρη* μὲ τὴν *Ἐνδόξον Ἡμέραν* καὶ *Μυστικὴν Φωνήν*· — ὁ *Φρόνιμος* μὲ τὸν *Ἀργύρην Σαπουνάκην*, *Τελευταίαν Λελιδόνα*, *Ὀχράν Σελήνην*, *Χειμωνιάτικην Διακάδαν* καὶ *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας*· — ὁ *Μελαγχολικὸς Ναύτης* μὲ τὴν *Ἀφρὸν τοῦ Βουνοῦ*, *Δίρκ Πέτερς*, *Χειμωνιάτικην Διακάδαν*, *Κροκόπεπλον Ἠὼ* καὶ *Φωτοβόλον Τάξον*· — ὁ *Μαδὰμ-Μπούμ* μὲ τὸν *Π. Α. Κουλούρην*, *Μικρὸν Διάβολον*, *Δ. Παπαγεωργίου Βασιλέα τῶν Ὀρέων* καὶ *Ἀντίο Μαστέλλο*· — ἡ *Βασίλισσα Μιαγοῦ* μὲ τὴν *Ὀμίχλην τῆς Ἀγγλίας*, *Ἀπεμοστρόβιλον*, *Ἑλληνικὴν Σημαίαν*, *Ἑλληνίδα Καλλιτέχνιδα* καὶ *Νεαρὰν Καλλιτέχνιδα*· — ὁ *Υἱὸς τῆς Νυκτὸς* μὲ τὸν *Κεραυνόν*, *Ἔκτορα τὸν Τρῶα*, *Εἰρήνην Ἐφραιμίδου*, *Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα* καὶ *Τρομάραν*· — ἡ *Κάρμεν Σόλδα* μὲ τὴν *Ἀρχιναύαρχον Ἐδριτιάδην*, *Βασιλέα τῶν Ἀνθέων*, *Βασιλέα τῶν Κυκλάδων*, *Νοσταλγὸν Ἑλλήνα* καὶ *Ἀρχιστράτηγον Μιλτιάδη*· — ἡ *Δούκισσα* μὲ τὸν *Ἀεροῦ* καὶ *Λούσιον*· — τὰ *Τί

Μαρίαν Καλάρη καὶ *Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας*· — ἡ *Ὀμίχλη τῆς Ἀγγλίας* μὲ τὸν *Μποῦφον* καὶ *Ἰωνικὴν Ἀκτήν*· — ἡ *Ἀστερό σσα Νὺξ* μὲ τὸν *Ἄρατον*, *Ν. Ἰατρὸν*. *Λούσιον*, *Κατσαρίδαν*, *Μή μου Ἄπτου* καὶ *Μυλαίδην*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Θεόδωρον Γ. Καραγιάννην* (τὸ ψευδώνυμον *Μέλλων Ναύαρχος* ἀνήκει εἰς ἄλλον· εὗρε κανὲν ἐλεύθερον·) *Ὀμίχλην τῆς Ἀγγλίας* (ναί, ἡ μετάφρασις ἐλήφθη·) *Πειρασμένον Λύκον* (τί ἔγινες τόσον καιρὸν ; ναί, ὅλα τἀδέλφια εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν Κυριακήν·) *Ἑλλὴν Σακελλαρίδου*, *Εὐφροσύνα*, *Ποιήτριαν Σαπφὼ* (μὲ πολλὴν μου χαρὰν ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολήν σου, κατόπι μακρᾶς σιγῆς· ἂν καὶ ἀργά, σὲ συγχαίρω κ' ἐγὼ διὰ τὴν λαμπρὰν σου ἐπιτυχίαν·) *Τελευταῖαν Χελιδόνα* (κ' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω πῶς συνέβη· μήπως κανένας ἀδελφός σου εἶχε ζητήσει ἀνταλλαγὴν μὲ τὴν *Δίχμαλωτον Χελιδόνα*;) *Καρμὲν Σύλβα*, *Ἄρατον* (ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Χώραν τῶν Μακάρων·) *Ἀγροτικὸν Φάρον* (ἔστειλα·) *Ἑτοιμόρροπον Οἰκίαν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· πολὺ γρήγορα θὰ ἰδῆς καὶ τἀποτελέσματα τοῦ 55ου Διαγωνισμοῦ·) *Βασίλισσαν Μαργὼ* (ἀπὸ πέντε πρωτάσεις θὰ σοῦ δημοσιεύω εἰς κάθε φύλλον· θὰ φροντίσω διὰ τὸ τετράδιον τῆς *Κυματιζούσης Θαλάσσης*·) *Ἀνεμοστρόβιλον* (μὲ ὅλον τὸ συμβούλιον·) *Μπὰμ Μπούμ* (τὸ φύλλον αὐτὸ εἶνε ἐξηντλημένον καὶ ἀργότερα θὰ ἀνατυπωθῇ·) *Ἀκρίταν*, *Κωνσταντῖνον Πίκουλον* (ἔστειλα·) *Σοφίαν Συγγαρίδου*, (ἔστειλα τὸ φύλλον· εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐχάς·) *Κόδρον* (ἔστειλα·) *Ἀντώνιον Φουστάνον* (μὲ μεγάλην μου λύπην, ἀδυνατῶ νὰ ἐκτελέσω τὴν παράκλησιν τοῦ Συλλόγου σας· δὲν εἰμπορῶ νὰ παρακαλέσω τοὺς φίλους μου νὰ γράψουν ἀριθμοὺς Λαχείου, οὔτε νὰ λάβω καμμίαν εὐθύνην·) *Μεγεξεβέειαν*, (δὲν ἐγέλασα καθόλου, διότι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔκαμαν τὴν ἰδίαν πρότασιν· ἀλλ' ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δὲν ἀνταλλάσσει, διὰ νὰ μὴ κάμῃ τὴν ἀρχήν, ἡ ὁποία δὲν θὰ εἶχε τέλος !) *Φιλαμερικανίδα* (ἡ ὁποία δὲν θεωρεῖ γνήσιον Ἕλληνόπαιδα τὸν μὴ λαμβάνοντα Διάπλασιν· τὰ τετράδιά σου ἔστειλα·) *Φελόην Ρὰς Ἀλούλαν* (καλῶς τὸ παιδί μου !) *Αὐγερινὸν* (ὁ ὁποῖος τώρα γράφει τὰ Μ. Μυστικά του μὲ χρυσῆν μελάνην, καὶ ἐκεῖ ποῦ ὑπάρχει ἡ εἰκ ν μου, κολλᾷ τὴν φωτογραφίαν του·) *Ναυτοπούλαν τῆς Ἀνδρου* (ἡ ἐπιστολή σου ἐστάλη· ἡ ἀδελφή σου δύναται νὰ μου γράψῃ μὲ τὸ πρῶτον ψευδώνυμον·) *Ροδοστεφανωμένην Αὐγὴν* (μὴν ἀνησυχῇς· ἡ *Πίσσα* δὲν θὰ τὸ ξανακάμῃ·) *Αἰγιαλαν Ἀθηνᾶν* (περιμένω ἀνυκομόνως·) *Μικρὸν Πιανίστα*, *Δημ. Παρρησίου*, *Κερκυραϊκὴν Νύκτα* (ἡ ὀρθογραφία εἰς τοὺς Γρίφους δὲν τηρεῖται· εἰς τὰς Μεταμορφώσεις ναί· εἰς τὰ Κεκρυμμένα Κυβόλεξα, εἰς κάθε φράσιν πρέπει νὰ ἀνακαλύψῃς τὴν λέξιν τοῦ Κυβολέξου· παρατήρησε καμμίαν Λύσιν δημοσιευθεῖσαν, νὰ τὸ ἐννοήσῃς·) *Χειμωνιάτικην Δεκάδαν* (σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰ ξεσπαθώματα, ὡς καὶ διὰ τὰ σχέδια περὶ Συλλόγων, ἀλλὰ βλέπεις ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ·) *Ἀσημένιο Κῦμα* (κάλλιο ἀργά, παρὰ ποτέ·) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα*, *Ἐλευθέραν Πατρίδα* (ἔστειλα καὶ τὰ ἄλλα δύο ποῦ ἐχάθησαν· σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν τόσην ἀγάπην·) *Πλοίαρχον Ἀὴρ Γκὺ* (ἐλήφθη·) *Λευκόπτερον Ἄγγελον* (πολὺ τυχαρίστως, περιμένω νὰ μου γράψῃ καὶ ἡ ἀδελφή σου καὶ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον·) *Θέλπουσαν*, *Κασσιόπειαν* (ναί, τώρα γράφεις πιὸ ἴσια· ὀλίγη ποσοσπάθεια χρειάζεται ἀκόμη·) *Χρυσάετον καὶ Ἀδελφοὺς* (ἔστειλα·) *Ἀστερίεσσαν Νύκτα* (τί ὡ.ίλιον ἦτο ; ἐλησμόνησα πλέον· γράψε μου νὰ ἐξετάσω·) *Πλησιφαῆ Σελήνην* (δὲν εἶπα ὅτι δέχομαι καὶ τὸν τελευταῖον ὅπως καὶ τὸν πρῶτον ;) *Ἰατρὸν Πατάταν*, *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* (ἐπερίσσευσαν 2 Τετράδια δι' ἄλλην φορὰν· δὲν πρέπει νὰ ἀπαντήσῃς, διότι ἀλληλογραφία μεταξὺ ἑτεροφύλων ἀπαγορεύεται· ἂν θέλῃς ὅμως δύνασαι νὰ φανερώσῃς τὸνομά σου δι' ἑνὸς ἁπλοῦ ἐπισκεπτηρίου·) *Ζοφερὸν Μεσαίωνα* (ὁ Πρᾶος ἐστάλη· δὲν τὸν ἔλαβες;) *Κατσαρίδαν*, *Βασιλέα τῶν Ὀρέων* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσους ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 *Νοεμβρίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 26 Δεκεμβρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράφουν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, κοπτεται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φυλλάδιον, ἂν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

---

708. Λεξιγρίφος.

Μπροστὰ ἀπὸ τὴν ράχη μου ἓν ἄρθρο μόνο μπαίνει,
Κ' ἔξαφνα ἀκούονται φωνές : Τί εἶνε ; Τί συμ- [βαίνει ;

709. Συλλαβόγριφος.

Ἂν ἕνα φθόγγο μουσικῆς μ' ἕνα νησὶ μᾶς δείξῃς,
Μιὰ τρύπα, ἄχι στὸ νερό, ἀλλὰ στὴ γῆ θὰ νιξῇς.

710. Στοιχειόγριφος.

Μὲ τὸ ἰῶτα δὲν μάφίνεις, μὲ ὠμέγα τὸ ἀλλάζεις,
Κ' ἀπ' τὴ μύτη σου μὲ πέρνεις καὶ στὸ στό- [μα σου μὲ βάζεις.

711 Μεταγραμματισμός.

Εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀστέρων καταλέγομαι κ' ἐγώ,
Ἂν ἓν γράμμα μου ἀλλάξῃς, ἄνθος γίνομαι λευκό.

712. Τονόγριφος.

Παλληκάρι δυνατό, θὲς νὰ τὸ γεράσῃς ;
Κύτταξε, τὸν τόνο του νὰ τοῦ καταιβάσῃς

713. Αἴνιγμα Δημῶδες.

Ἔξω εἶνε γυαλιστερὸ
Μέσα εἶνε μαλλιαρό,
Κ' ἀπὸ μέσ' ἀπ' τὸ μαλλί,
Βγαίνει μιὰ μπουκιὰ καλή.

714. Ἐσχάρα.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται: ὁριζοντίως ἐπάνω, πόλις τῆς Ἑλλάδος· κάτω, ἀρχαῖος ἐπιστήμων· καθέτως, κατὰ σειράν :

δνομα γυναικός, ἐκ τῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς· λέξις τῆς κοινῆς ὁμιλίας, σημαίνουσα πρᾶγμα χρήσιμον συνήθως εἰς τοὺς γέροντας· φρούριον ἀρχαῖον· φωνὴ ζῴου. Ἡ λαθὴ ἀποτελεῖ τὄνομα μαγίσσης.

715. Τράπεζα.

Νάντικατασταθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται : ἐπάνω φυτόν, κάτω χώρα τῆς Γαλλίας, ἀριστερᾷ πρόθεσις, δεξιᾷ ὅρος. Καθέτως δὲ κατὰ σειράν : ὅπλον, μέλος τοῦ *σώματος*, τροφή, καρπός

716. Κεκρυμμένη Παροιμία.

Πίπτουσαι τῆς βροχῆς αἱ σταγόνες ἐπὶ τῶν ὀρέων, συναθροίζονται εἰς μεγάλην ποσότητα ὕδατος, τὸ ὁποῖον σχηματίζει μεγάλους καὶ μικροὺς ρύακας, οἵτινες μεθ' ὁρμῆς ρέοντες καὶ παρασύροντες χώματα, πέτρας, φυτά, κτλ. κοιλαίνουσι τὴν γῆν καὶ σχηματίζουσιν οὕτω τὴν κοίτην.

717—719. Κεκρυμμένα ὀνόματα Βασιλέων.

1. Τὸν χειμῶνα τὰ μέταλλα ψυχραίνονται καὶ συνάμα συστέλλονται.
2. Τὸ θέρος μεταβαίνομεν εἰς τὰς ἐξοχὰς χάριν ἀλλαγῆς ἀέρος.
3. Σικελία καὶ Σαρδηνία νῆσοι τῆς Ἰταλίας.

720. Ἀπροσδόκητον.

Τί πρέπει νὰ φαιρέσωμεν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, διὰ νὰ μείνῃ μόνον μία νῆσος ;

721. Φύδην Μίγδην.

ἐπεχὼ εκλάφι αὐγιλὸν
σὰ μὴ πτάκυ τόνς οἴχτο !

722—726. Μαγικὸς Ποταμός.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ποταμοῦ, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσαν ἄλλας τόσας λέξεις :

Αἶας, σῆμα, ἄκων, χεῖλος, πᾶς.

727. Σύνθετος Ἀκροστοιχίς.

★ . ★ . ★ . ★ : ★ . ★ . ★

Τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων γράψον εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων· ἔπειτα ἀντικατάστησον καὶ τὰς στιγμὰς δι' ἄλλων γραμμάτων, ὥστε ὅλα ὁμοῦ νὰ ἀποτελέσουν ἓν γνωμικόν:

1. Ὅπλον. 2. Δένδρον. 3. Πόλις τῆς Ρωσσίας. 4. Χρονικὴ διαίρεσις. 5. Ζῷον. 6. Οὐράνιον σῶμα. 7. Θεά.

708. Ἐλλιποσύμφωνον.

Η-ιαει-ω αιω-ειε-ειοιο
Ιεο α-ωεηη-ει-εαο-αι-εο.

729. Γρίφος.

θε
θε θε
ἀρ θε σῦς θε
Σῦ—Σιὺξ Ἕω + ε
θε θε
θε

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ΚΟΔΡΟΥ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 5 Τεφίου ἐ. ἔ.

508. Δανία (Δάν, ι, α). — **509.** Ἀραβία (ἄρα βία). — **510** Ρόδῃ (ρῶ, δή). — **511.** Ὁ ἀσκός. — **512.** Ὁ ἦχος ἢ τὸ φῶς.

513.

Σ	**514.**	ΝΟΣΟΣ (κρΙΝΟΣ ΟΣμὴν)
ΣΥΣ	ΟΝΟΣ	(μΟΝΟΣ)
ΚΥΡΟΣ	ΣΟΣ	(νῆΣΟΣ)
ΗΣΙΟΔΟΣ	ΟΣ	(πλούσιΟΣ)
ΣΕΣΩΣΤΡΙΣ	Σ	(θωμὸΣ).

515

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι
Ποῦ μὲ βιὰ μετράει τὴ γῆ.

516-517. 1. *Χῶμα*, χώρα, χώρας, χῶρος, χάρος, Πάρος, Πάφος, *Τάφος*. 2. *Τάφος*, Τάγος, ἄγος, ἄλλος, ἄλλας, ἄλλα, ἅμα, νῶμα, νῆμα, *μνῆμα*, — **518.** ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, ρί, ἶρις, στόμα, τίς, ὄνος, μόνος, ἦαρ, νεήτης, ἡμέρα. — **519.** Σπλήν, σφίγξ. — **520.** Τὸ Γαλάζιον. — **521** Ὅτι καὶ οἱ δύο εἶνε συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως. — **522** ΛΑΣΟΣ (1, Μιχήλ. 2, Ἥρα. 3, ΠόροΣ. 4, πρΟ. 5, κάπροΣ). — **523.** Καταδάμαζε τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα διαφθείρουν τὴν ψυχήν, καὶ καλλιέργει τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία ἐξευγενίζει. — **524.** Ἰαπωνία.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντίνου 1898